

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 23 października 2020 r.

Pozycja 327

POSTANOWIENIE

z dnia 9 lipca 2020 r.

Sygn. akt Tw 15/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Andrzej Zielonacki,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych o zbadanie zgodności:

art. 30a ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 849, ze zm.) art. 32 i art. 70 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać wnioskowi dalszy bieg.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych z siedzibą w Warszawie (dalej: wnioskodawca) 4 grudnia 2019 r. (data nadania) wystąpiła do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

Zarządzeniem z 5 lutego 2020 r. (doręczonym pełnomocnikowi wnioskodawcy 24 lutego 2020 r.), sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych wniosku, tj. do doręczenia kopii wniosku oraz trzech kompletów załączników (oryginałów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem).

27 lutego 2020 r. (data nadania) wnioskodawca nadesłał wymagane dokumenty.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p. TK) wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji, Prezes Trybunału kieruje do wyznaczonego przez siebie sędziego Trybunału w celu wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Trybunał bada, czy wniosek spełnia wymagania przewidziane w art. 47 i art. 48 u.o.t.p. TK, czy nie jest oczywiście bezzasadny (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK), a w szczególności, czy zaskarżony akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem działania wnioskodawcy (art. 191 ust. 1 pkt 3-5 w związku z art. 191 ust. 2 Konstytucji).

2. Wnioskodawca – stosownie do art. 48 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p. TK – dołączył do wniosku uchwałę nr 64/V/2019 z 13 września 2019 r. w sprawie skierowania wniosku do Trybunału Konstytucyjnego.

Trybunał ustalił, że uchwała Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych została podjęta przez ogólnokrajową władzę organizacji zawodowej, o jakiej mowa w art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji (art. 36 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 47 pkt 1 ustawy z dnia

27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej, Dz. U. z 2019 r. poz. 849, ze zm.; dalej: u.d.l.) i wyraża wolę wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego (§ 1). Uchwała określa przedmiot i wzorce kontroli (§ 1), które są tożsame z zakresem zaskarżenia wyznaczonym w złożonym wniosku. Upoważnia także Prezesa Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych do udzielenia pełnomocnictwa do sporządzenia wniosku i reprezentowania wnioskodawcy w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym (§ 3).

W związku z powyższym Trybunał stwierdza, że wniosek o zbadanie konstytucyjności zakwestionowanych przepisów rozporządzenia pochodzi od podmiotu uprawnionego (art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji).

3. W myśl art. 191 ust. 2 Konstytucji ogólnokrajowe władze organizacji zawodowych są uprawnione do inicjowania abstrakcyjnej kontroli norm, jeżeli kwestionowany przez nie akt normatywny dotyczy spraw objętych ich zakresem działania. Stosownie do art. 48 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK wnioskodawca – powołując przepis prawa lub statutu – powinien uzasadnić, że to właśnie kwestionowany akt normatywny lub jego część dotyczy spraw objętych zakresem jego działania.

Wnioskodawca wypełniając dyspozycję wymienionego przepisu u.o.t.p. TK, wskazał m.in. na art. 47 pkt 8 u.d.l. oraz na § 7 ust. 1 Statutu Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych z 6 grudnia 2014 r. (dalej: statut). Pierwszy z nich stanowi, że do zakresu działania wnioskodawcy należy koordynowanie doskonalenia zawodowego diagnostów laboratoryjnych, drugi natomiast określa zadania wnioskodawcy. Wśród wymienionych w statucie zadań znajdują się m.in.: ochrona interesów zawodowych diagnostów laboratoryjnych; kodyfikowanie zasad etyki zawodowej diagnostów laboratoryjnych; działanie na rzecz stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez diagnostów laboratoryjnych oraz przedstawianie wniosków właściwym organom w zakresie stanowienia i stosowania prawa w diagnostyce laboratoryjnej. Zakres powyższych zadań – jak podkreślił wnioskodawca – znajduje umocowanie w art. 35 pkt 1-4 u.d.l., który zobowiązuje go m.in. do ochrony interesów zawodowych członków samorządu diagnostów laboratoryjnych.

W skierowanym do Trybunału wniosku sformułowano żądanie stwierdzenia niekonstytucyjności art. 30a ust. 2 u.d.l. Przepis ten stanowi, że opłatę za szkolenie specjalizacyjne i PESDL (tj. Państwowy Egzamin Specjalizacyjny Diagnostów Laboratoryjnych) ponosi diagnosta laboratoryjny odbywający specjalizację.

Zdaniem wnioskodawcy, wprowadzając opłaty za szkolenie i egzamin, ustawodawca bez uzasadnionego powodu zróżnicował sytuację prawną diagnostów laboratoryjnych względem innych grup zawodowych, w szczególności lekarzy i lekarzy dentystów. Koszty szkoleń i egzaminów tych podmiotów, które – tak jak diagnosty laboratoryjni – wykonują zawody medyczne są bowiem finansowane ze środków publicznych.

Trybunał zauważa, że zgodnie z art. 30 u.d.l. diagnosta laboratoryjny ma nie tylko prawo (w tym prawo do uzyskania tytułu specjalisty), ale i obowiązek pogłębiania i aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych. Skoro więc zakwestionowany we wniosku przepis wprowadza obowiązek sfinansowania przez diagnostę laboratoryjnego szkolenia i egzaminu, zaś jednym z obowiązków wnioskodawcy jest ochrona interesów jego członków,

to należy uznać, że wnioskodawca wykonał obowiązek wynikający z art. 48 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK.

4. Trybunał ustalił, że wnioskodawca prawidłowo określił przedmiot oraz wzorce kontroli, a także prawidłowo uzasadnił sformułowane we wniosku zarzuty (art. 47 ust. 1 pkt 4-6 i ust. 2 u.o.t.p. TK).

5. W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że skoro złożony wniosek spełnia wymagania przewidziane w u.o.t.p. TK, a nie zachodzą okoliczności określone w art. 61 ust. 4 pkt 3 wymienionej ustawy, to – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK – należało postanowić jak w sentencji.